

каже внимание къмъ госта, хемъ да заглавика Павла и не се забележи, че не поднесе нѣщо на госта за черпня. И додаде: гледамъ те . . .

— Искашъ да кажешъ, че не съмъ . . . Павелъ не се доизказа, разбралъ че Тънкия е забележалъ шапката му безъ кокарда. И за да отклони отговора — поржча: я налей по едно стотаче, да опитаме виното ти.

— Азъ съмъ го опиталъ, — се засмѣ Тънкия. Нека пийнешъ, ще разберешъ какво вино имамъ. И като видѣ, че жена му се връща при тезгяха — повеле: жена, налей две шишенца отъ Павла.

Тя понече да налее отъ каната, а Тънкия добави: Отъ бинлика казвамъ.